

Leerzame bestuurdersconferentie diaconie

“Ik ben Marijcke van de kerk. Als ik dat zeg, weten de mensen dat ze ook buiten kantoor tijden geholpen worden.” En “Ik heb nog nooit zoveel goede mensen ontmoet als sinds ik dit werk doe.” Twee citaten van Marijcke Beckers van de Laurentiusparochie in Voerendaal, waarmee ze treffend haar verhaal illustreerde tijdens de bestuurdersconferentie op maandag 3 juni over diaconie. Belangrijkste advies: zorg dat je de mensen kent en weet wat ze nodig hebben.

Voormalig kerkbestuurslid Beckers was gevraagd om tijdens de bestuurdersconferentie aan zo’n twintig vertegenwoordigers van kerkbesturen te vertellen hoe zij in haar parochie het diaconale werk opgepakt heeft. Dat bleek een bijna eindeloze lijst activiteiten te zijn, waarmee mensen in Voerendaal en omliggende dorpen door de parochie worden geholpen. Variërend van een tweedehands kledingwinkel tot het uitdelen van bonnen voor de supermarkt, het volledig inrichten van woningen voor mensen die daar zelf geen geld voor hebben of het geven van fiets- en verkeerslessen aan vluchtelingen. De kern van haar verhaal kwam erop neer dat het belangrijk is om een persoonlijke relatie op te bouwen met mensen die hulp nodig hebben. “Als je de mensen kent en de mensen kennen jou, kun je een vertrouwensband opbouwen en dan pas ontdek je waar ze echt behoefte aan hebben.” Ook adviseerde Beckers om mensen altijd zelf een keuze te geven om hen daarmee hun gevoel van eigenwaarde niet af te nemen.

Paus Franciscusgroep

Hetzelfde advies gaven tijdens de bestuurdersconferentie ook Kasper Donners en Jan Nix van de Paus Franciscusgroep uit Wijlre-Gulpen. Ook zij waren gevraagd om iets te vertellen over hun diaconale activiteiten. Naast de armoedehulp, die net als in Voerendaal regelmatig wordt gegeven, hebben zij ook enkele projecten op het gebied van eenzaamheid opgezet. Zo is er een huiskamerproject, worden er gezamenlijke maaltijden aangeboden en bestaat er een klusservice. “Ons doel is oog te hebben voor sociale en geestelijke nood,” vatte Donners het werk van de Paus Franciscusgroep samen. “Wij willen helpen waar anderen dat niet kunnen.” Daarvoor is onder andere een 24-uurs telefonische hulplijn in het leven geroepen. Een werkgroep van zo’n veertig vrijwilligers helpt mee om de verschillende diaconale projecten in Wijlre en Gulpen te bemensen. “Het

gaat ons niet alleen om zorg voor de armen, maar ook om een arm om mensen heen te slaan,” aldus Donners.

Vluchtelingenwerk

Het derde praktijkvoorbeeld kwam deze avond van pastoor Harry Notermans van Waubach die ook aalmoezenier van sociale werken in het bisdom Roermond is. Hij is onder andere begaan met het lot van vluchtelingen. In een minicollege legde hij in enkele minuten uit hoe de asielwetgeving in Nederland in elkaar zit en tegen welke problemen ook mensen die een officiële status hebben, kunnen aanlopen. Zelf probeert Notermans zijn steentje bij te dragen door in een asielzoekerscentrum taalles te geven. Ook vangt hij van tijd tot tijd mensen op in zijn pastorie.

Algemeen-gedelegeerde Harry Quaedvlieg was de avond begonnen door erop te wijzen dat diaconie een noodzakelijk onderdeel is van het bestaansrecht van de Kerk. Aan de hand van het verhaal van de Barmhartige Samaritaan wees hij erop dat hulp vaak uit onverwachte hoek komt. “Het gaat niet alleen om wat je doet, maar ook om wie je bent. Geven we alleen iets van onze overvloed of zijn we bereid om de arme echt te leren kennen?” Van katholieke diaconie is volgens Quaedvlieg pas sprake als gelovigen bereid zijn om ‘vriend van de arme’ te worden en de mens achter de problemen te willen zien. “Het gaat niet om aantallen, maar om de persoonlijke ontmoeting.”

Meer info

- [Diaconie Laurentiusparochie](#)
- [Paus Franciscusgroep Wijlre-Gulpen](#)
- [E-mail aalmoezenier Notermans](#)